Rána do palice - Kamelot

```
     E               A            E
1. Slunko žhavý jak pec a k vodě daleko,
                      A                   E
   v puse jak na Sahaře a nikde žádnej mrak,
                          A             E
   jsem línej a lezu jak pes, zpocený triko,
                         A          E
   jsem ve vlastní šťávě uvařenej knak.
             H       A            C
R: Najednou vohrady pás brnkl mi do očí,
                E             A        E
   já zahlíd' dům a džbán s vodou po vokraj,
                H           A           C
   najednou chce se mi řvát, člověk se otočí,
              E     A             E
   je to jak sen, spatřit jednou ráj.
2. Holka na zápraží a mně se zvednul tlak,
   je hezká a nahoře bez, vlasy na ramena,
   ta krása mě rychle složí, že letím do oblak,
   vědomí ztrácím, hlava je zasažená.
R:
3. Večerní chlad probudil mý tělo rozbitý,
   a žádnej dům a žádnej džbán a žádná krasavice,
   jen bahno, písek a jíl, oblaka vylitý,
   no kdo za to může, za ránu do palice,
    A              E   A              E   A               E
   za ránu do palice, za ránu do palice, za ránu do palice ...
```